

Mosty za radnicí

Po přečtení titulku se většině čtenářů nejspíš vybaví jeden ze dvou stávajících hodonínských mostů přes vodu, a to buď Rybářský most z Jánošíkovy ulice do Rybář, nebo ten druhý, větší, který překonává řeku Moravu za městem na holičské silnici ve směru na Slovensko. Tyto dva mosty tentokrát pomineme, budeme se věnovat mostům jiným, již zrušeným a méně známým.

Ramena Moravy v dřívějších dobách vytvářela kličky, které byly před regulací řeky mnohem blíže městu. Dokud nestál ani most u Fialovy hospody do Rybář, jezdilo se do Uher poměrně složitě. Mlýnskou ulicí se projelo na Mlýnský most u mlýna, odtud do Rybář, kde byl před Rybářským jezem převoz a teprve po převezení převozníkem se projelo loukami Štěpnice k lesu na dnešní holičskou silnici. Až v roce 1751 nechal tehdejší držitel hodonického panství hrabě Josef Czobor postavit za zámkem přes Rybářské rameno nový most a zřídit přes Štěpnice přímou cestu do Uher. Původně měl most a cesta sloužit pouze jemu a císaři Františku I. Lotrinskému, když se zdržoval na holičském zámku. Nová cesta od zámku k lesu byla 420 sáhů (797 m) dlouhá a 3½ sáhu (6,60 m) široká. Mýto na cestě do Uher se dříve vybíralo na Zámeckém náměstí na rohu Slovenské a Mlýnské ulice, od 1. ledna 1887 bylo vybíráno mýto právě před tímto mostem a konečně od 1. ledna 1903 bylo mýtné úplně zrušeno.

Rybářský jez a rameno byly zasypány v roce 1935. Materiál z jezu byl vytrhán, jez byl zasypán do úrovně okolí a přesunutím 29 000 m³ zeminy bylo při této akci zasypáno i koryto řeky pod jezem. Ve stejném roce byl zasypán objemem 33 500 m³ zeminy i dolní konec Rybářského ramene od Varmužovy továrny až po soutok tohoto ramene řeky Moravy s městským odpadem. Železný most, který

přes toto rameno vedl, sice v té době ještě stál, ale koryto pod ním už bylo zasypáno.

Dalším mostem za radnicí, (jeho snímek není k dispozici), byl Červený most, což byl jednoduchý můstek, který až do roku 1930 vedl přes Jalové rameno řeky Moravy k areálu tehdejší Lesní správy na Bratislavskou ulici, na prostranství za zámečkem. O tomto mostě se zmiňuje hodonínský kronikář Jakub Klein v souvislosti s událostmi ve Válce o dědictví rakouské, vedené roku 1740 až 1748 pruským králem Bedřichem II. proti císařovně Marii Terezii. Když Prusáci dobyli 10. března 1742 Hodonín, J. Klein uvádí: „Dne 31. dito shodili červený most u zámku od kobylarni v prostředku dva fochy ze všechným dřívím do Moravy, ještě musel primátor těm vojenským tesařům od toho mostu shazování za jejich práci dát 6 R 36 k z obecní Cahse.“

Těsně za radnicí stával další most, kterému se říkalo Hrubý. Tento most překonával Jalovou strouhu, která byla více méně odpadní stokou a z těchto důvodů byla později i zasypána. Zasypání bylo provedeno ve dvou etapách. Horní konec Jalové strouhy směrem k Rybářům zasypala za 783 000 Kč od října 1928 do září 1929 firma ing. E. Bartoš v Břeclavi, v uvedených nákladech je započítáno i zasypáním Haltýřů, což byly panské jímky na ryby. Spodní konec Jalové strouhy podél Anenské aleje pak zasypala firma Bratři Redlichů, když náklady i s provedením opevnění břehu pod železným mostem u tabákové továrny a s nasypáním Nesytské hráze činily 735 000 Kč. No a již zmiňovaný dřevěný Hrubý most přes Jalové rameno za radnicí u tehdejšího okresního soudu byl zrušen a zasypán roku 1929. Místo zapáchající Jalové strouhy nechal Spolek pro okrašlování a ochranu domoviny v Hodoníně pak podél Jánošíkovy ulice vybudovat pěkný park.

Most přes Rybářské rameno u podniku pana Varmuži

Výjezd na Slovensko už bez mostu

Železný most přes Mlýnské rameno v roce 1917

Silnice nad zasypaným Mlýnským ramenem

Zde stával Hrubý most

Hrubý most přes Jalovou strouhu za Radnicí